

Kamer
van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1988

8 JUNI 1988

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van artikel 366 van het
Gerechtelijk Wetboek**

(Ingediend door de heer Baudson)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het onderhavige wetsvoorstel beoogt een gelijk-schakeling van de wedden van de hoofdgriffiers of griffiers-hoofden van de griffie van de vredegerechten en politierechtbanken.

De besprekings ervan zou moeten kaderen in wat bepaald is in het wetsontwerp tot wijziging van het bijvoegsel bij het Gerechtelijk Wetboek (Stuk nr. 484/1, 1985-1986, van 2 juni 1986).

De indeling van de vredegerechten en de politierechtbanken in twee klassen, waarin is voorzien bij artikel 62 van het Gerechtelijk Wetboek, geeft te-recht aanleiding tot ernstige kritiek.

De eerste klasse omvat immers de vredegerechten en de politierechtbanken :

— die in de provinciehoofdplaatsen gevestigd zijn;

— die gevestigd zijn in een agglomeratie zoals ze door de Koning is vastgesteld en waarvan een provinciehoofdplaats deel uitmaakt;

— waarvan de kantons ten minste 50.000 inwoners tellen.

De andere vredegerechten en politierechtbanken maken deel uit van de tweede klasse.

Er bestaat een originele wijze om het aantal inwoners van de in verscheidene kantons ingedeelde gemeenten te berekenen : men berekent het totale bevolkingscijfer van alle kantons samen en men deelt dat door het aantal kantons.

Chambre
des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1988

8 JUIN 1988

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 366 du
Code judiciaire**

(Déposée par M. Baudson)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition a pour but de réaliser l'égalité des traitements des greffiers en chef ou chefs de greffe des justices de paix et des tribunaux de police.

La discussion devrait s'inscrire dans le cadre du projet de loi modifiant l'annexe au Code judiciaire (Doc. n° 484/1, 1985-1986, du 2 juin 1986).

La répartition en deux classes des justices de paix et des tribunaux de police prévue par l'article 62 du Code judiciaire donne lieu à d'importantes critiques justifiées.

En effet, la première classe comprend les justices de paix et les tribunaux de police :

— établis au chef-lieu de province;

— établis dans une agglomération telle qu'elle est déterminée par le Roi et dont fait partie un chef-lieu de province;

— dont les cantons comptent au moins 50 000 habitants.

Les autres justices de paix et tribunaux de police font partie de la seconde classe.

Un mode de calcul original existe pour établir le nombre d'habitants des communes divisées en plusieurs cantons : on calcule le chiffre total de la population des cantons réunis et on divise par le nombre de cantons.

De huidige toestand — en die zal niet fundamenteel verschillen na de toepassing van het tot wet geworden wetsontwerp tot wijziging van het bijvoegsel bij het Gerechtelijk Wetboek betreffende de gebiedsomschrijving van de kantons, — is zo dat het verschil in rangschikking van de vredegerechten uitsluitend afhangt van het aantal inwoners.

Aldus worden een kanton dat gelegen is in een provinciehoofdplaats en dat minder dan 50 000 inwoners telt, in de eerste klasse gerangschikt, terwijl een naburig kanton dat dichter bevolkt is en een grotere activiteit kent, in de tweede klasse terechtkomt. Nog onrechtvaardiger wordt het wanneer het kanton tweede klasse ook nog voor de dienst van de politierechtbank moet instaan.

Het treffendste voorbeeld is dat van de twee kantons te Hoei.

De aard van het ambt van hoofdgriffier of van griffier-hoofd van de griffie verschilt niet naargelang het in een vredegerecht van eerste of van tweede klasse wordt uitgeoefend. De verantwoordelijkheden en de taken zijn volkomen dezelfde.

Het cijfer van de omvang van de activiteit heeft geen invloed op de uitgeoefende functies. Het heeft wel tot gevolg dat de personeelsformatie van de verschillende kantons min of meer uitgebreid is naargelang van het aantal behandelde zaken. In de meeste vredegerechten van tweede klasse zijn aldus niet meer dan twee of drie personeelsleden in dienst, wat ernstige problemen doet rijzen in geval van wettige afwezigheid van een lid van de griffie of wanneer het ambt van een titularis openvalt.

De meeste vredegerechten van tweede klasse staan nog in voor de dienst van de politierechtbank, wat in vele kantons van eerste klasse niet meer gebeurt sedert de oprichting van 20 arrondissementele politierechtbanken.

Ten slotte zij opgemerkt dat precies die kantons van tweede klasse vaak gekoppeld zijn en door eenzelfde rechter en eenzelfde griffier-hoofd van de griffie worden bediend.

Zo rust op de griffier, die benoemd is tot hoofd van de griffie van twee soms ver van elkaar gelegen kantons, de persoonlijke verantwoordelijkheid voor een tweevoudige directietaak, waardoor hij verplicht wordt van de ene zetel naar de andere te pendelen, zowel voor de verdeling van de taken als om het werk van de andere leden van de griffies te controleren en ervoor te zorgen dat het vredegerecht zonder onderbreking doorwerkt (men denke daarbij aan de termijnen van beroep in strafzaken).

Het kan misschien abnormaal voorkomen dat niet eenzelfde wijziging van de wedden van de magistraten wordt voorgesteld. Ofschoon er genoeg argumenten vorhanden zijn om zulks te rechtvaardigen, moet niettemin worden opgemerkt dat een vrederechter doorgaans 6 plaatsvervangers heeft (artikel 64 van het Gerechtelijk Wetboek), wat niet het geval is met de griffiers. In geval van wettige verhindering van de magistraat titularis is het integendeel ge-

Il apparaît de la situation actuelle, et celle-ci ne sera pas fondamentalement différente après la mise en application du projet de loi modifiant l'annexe du Code judiciaire relative aux limites territoriales des cantons, que la différence de classification des justices de paix est uniquement fonction du nombre d'habitants.

C'est ainsi que des cantons situés au chef-lieu de province et qui comptent moins de 50 000 habitants sont classés en première classe alors que le canton voisin, plus peuplé et ayant une activité supérieure, est en seconde classe. L'injustice d'une telle situation est encore plus criante lorsque le canton de deuxième classe assure également le service du tribunal de police.

L'exemple le plus évident est constitué par les deux cantons de Huy.

La fonction de greffier en chef ou chef de greffe ne diffère pas de nature selon qu'elle est exercée dans une justice de paix de première ou de seconde classe. Les responsabilités sont les mêmes, le travail est identique.

L'indice quantitatif d'activité est sans influence sur les fonctions exercées. Cet élément a pour conséquence que le cadre des différents cantons est plus ou moins étayé selon l'importance du nombre d'affaires traitées. C'est ainsi que dans la plupart des secondes classes, le personnel est réduit à 2 ou 3 unités, ce qui pose de sérieux problèmes en cas d'absence justifiée d'un membre du greffe ou de vacance de titulaire.

La plupart des sièges de seconde classe assurent encore le service du tribunal de police, activité qui n'est plus assurée dans de nombreux cantons de première classe depuis la création de 20 tribunaux de police d'arrondissement.

Il y a lieu de tenir compte enfin que ce sont ces cantons de seconde classe qui sont souvent jumelés et desservis par un même juge et un même greffier, chef de greffe.

Ainsi, le greffier nommé chef de greffe de deux cantons parfois très éloignés, assume la responsabilité personnelle pour une double direction, l'obligeant à passer d'un siège à l'autre tant pour la distribution du service que pour contrôler le travail des autres membres des greffes et assurer la permanence du service de la juridiction (on pense aux délais d'appel en matière répressive).

Il pourrait sembler anormal de ne pas proposer une modification identique des traitements des magistrats. Si les arguments ne manquent pas pour justifier une telle démarche, il faut remarquer que les juges de paix disposent, en règle, de 6 suppléants (article 64 du Code judiciaire), ce qui n'existe pas pour les greffiers. Au contraire, en cas d'empêchement légitime du magistrat titulaire, il est de pratique courante que c'est le greffier en chef qui accom-

bruikelijk dat de hoofdgriffier al het nodige doet om de dienst van de plaatsvervangers te organiseren en voor het verloop van de zaken te zorgen, wat hem nog eens bijkomend werk en verantwoordelijkheden oplevert.

plit les diligences pour organiser le service des suppléants, assurer le suivi des affaires, supportant, dans ces circonstances, un nouveau surcroît de travail et de responsabilités.

A. BAUDSON

WETSVOORSTEL

Enig artikel

In artikel 366 van het Gerechtelijk Wetboek wordt, onder de rubriek « Vredegerechten van kantons van de tweede klasse », de wedde van de hoofdgriffier of griffier-hoofd van de griffie op 351 000 frank gebracht.

19 mei 1988.

PROPOSITION DE LOI

Article unique

Dans l'article 366 du Code judiciaire, sous la rubrique « Justices de paix des cantons de seconde classe », le traitement du greffier en chef ou greffier-chef de greffe est porté à 351 000 francs.

19 mai 1988.

A. BAUDSON
L. ONKELINX
